

Kousky veršů

Poupata

1. Nad rozlitym mlékem je už pozdě plakat,
není třeba tisknout zápěstí,
nad tou naší láskou začalo se smrákat,
z krku sundej srdce pro štěstí.

2. To se občas stává, z lásky potom zbývá
už jenom pár veršů pod polštář,
pak u okna stojíš, když se venku stmívá,
a ty verše klidně roztrháš.

R: Tak (jen) se ptám, jestli vůbec se to smí,
roztrhnout těch pár veršů posledních,
kolik snů a přání zůstalo v nich navždy ztracených,
kousky veršů padaj' k zemi jako sníh.

3. Je to strašně dávno, dnes už jen vzpomínám
na to, jak jsem hledal správný rým,
teď tu na kolenou potichu je sbírám,
neboj, lásko, já tě nesoudím.

R:

*: Do snů se s obavou dívám, jak se zvolna vytrácí
všechny cíle a přání, které jsem kdy měl,
a přitom mizerně skrývám, jak mi na tom záleží,
a svoji vinu svádím na úděl.

R:

R: